© rasailojaraid.com

عطاء اللہ خان عطاؔ

نوحہ بر شہادت امام حسین رضی اللہ عنہ

اے پیشوائے اُمّت و فرزندِ مطفیٰ ﷺ — مظلومِ کربلا
چشم و چراغِ خانۂ زہرا و مرتضیٰ — مظلومِ کربلا
برخاست جا بہ جا زِ زمیں نالہ و فغاں — لرزید آسماں
بیداد چوں بہ جانِ تو کردند اشقیا — مظلومِ کربلا
بگریستند زار ملائک بر آسماں — چوں مردمِ جہاں
گفتند ایں ستم بہ حسینِ علی چرا — مظلومِ کربلا
اُمّت بہ نیزہ بُرد ز منزل بہ منزلے — بر شاخ چو گُلے
آں سَر کہ آرمید بہ دامانِ مصطفیٰ ﷺ — مظلومِ کربلا
زخمِ سناں بہ عارضِ ابن علی غضب — اے بے نیاز رَبّ
کاں بُود بوسہ گاہِ شب و روزِ مصطفیٰ ﷺ — مظلومِ کربلا
عباسِ شیر مرد علمدارِ جاں نثار — غالب بہ یک ہزار
با دشمناں بہ جنگ بہ خیبر چو مرتضیٰ — مظلومِ کربلا
آں نوجوانِ خُلد علی اکبرِ شہید — از تشنگی تپید
ہمرنگِ جد بصورتِ زیبائے دلربا — مظلومِ کربلا
تعدادِ دشمنانِ شقی و تباہ کار — ہفتاد و دو ہزار
ہفتاد و دو مصاحبِ شبیرِ بے نوا — مظلومِ کربلا
ہر یک ز ہمرہانِ تو از تشنگی تپید — جاں بر لبش رسید
دریا روان و کردہ بتو بند راہ را — مظلومِ کربلا
بہرِ حسین ساقیِ کوثر در انتظار — در خلد بیقرار
تا می دہد بہ تشنہ ز کوثر پیالہ ہا — مظلومِ کربلا
تا می کند بہ حشر محمد ﷺ شفاعتم — آں صاحبِ کرم
ایں نوحۂ حسینِ علی گفتہ ام عطاؔ — مظلومِ کربلا

© rasailojaraid.com